

БА́НДУР Семен Іванович (18. 10. 1945, с. Топчії Лебедин. р-ну Сум. обл.) — економіст. Доктор економічних наук (1992), професор (1999). Закін. Київ. інститут нар. господарства (1972). Працював на виробництві (1972–75); від 1975 — молодший науковий співробітник, ст. н. с., зав. сектору, завідувач відділу Ради з вивчення продуктив. сил України НАНУ. Наук.

напрями: теор.-методол. обґрунтування держ. політики зайнятості насел. та його соц. захисту у сфері праці; дослідж. проблем розвитку систем держ. регулювання ринку робочої сили, підвищення ефективності її використання; формування та розвиток трудозберігальної політики з опрацюванням мотивац. механізму її реалізації за умов ринк. відносин; побудова моделей прогнозування розвитку трудових ресурс. ситуації, безробіття.

Основні праці

Резервы трудосбережения: территориально-отраслевой аспект. К., 1990; Соціально-економічні проблеми трудозбереження в умовах ринкових відносин // Соц.-труд. потенціал: теорія і практика. К., 1994. Ч. 1; Ринок праці в територіальній системі зайнятості // Труд. потенціал і зайнятість: теор. основи та регіон. особливості. Уж., 1997; Соціальні наслідки економічних перетворень в Україні та пріоритети регіональної політики ринку праці // Зайнятість та ринок праці: Міжвід. наук. зб. К., 1998. Вип. 6; Соціальні пріоритети ринку праці: методологія, практика, шляхи забезпечення. К., 2001 (співавтор).

В. Т. Пухлій

Бібліографічний опис:

Бандур Семен Іванович / В. Т. Пухлій // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40258>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).